

[Indenrigsministeren.]

af den — men vi har indrettet det sådan, at alle interesserede kan købe pjecen i bog-handelen.

Jeg vil gerne på den givne foranledning understrege, at regeringen på ingen måde ønsker at undertrykke betænkningens indhold eller nogen del deraf. Regeringen ser gerne, at hele det vanskelige spørgsmål om atomoplysning holdes så åbent som muligt; det var vel også derfor, den højtærede statsminister i sin tid nedsatte det udvalg, der nu er ved at afgive sin betænkning.

O. Mathiasen: Jeg har grund til at takke den højtærede indenrigsminister for det særdeles klare svar. Jeg tør sige, at det ikke bare er en grille hos mig, men det er noget, som ligger alle på sinde i dette land, at vi får klar og tydelig besked om de farer, der truer. Jeg tør sige, at den rapport, der kommer, vil blive læst med meget stor opmærksomhed over det ganske land.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *O. Mathiasen* til indenrigsministeren:

„Godkender ministeren, at en mand, der efter forudgående meddelelse udebliver fra civilforsvarsøvelse på 1. maj-dagen, af ledelsen bliver truet med bøde eller fængsel?“

O. Mathiasen: Det sidste spørgsmål, jeg stiller her, også til den højtærede indenrigsminister, er foranlediget af en henvendelse, som jeg har fået fra en borger i den nye vestjyske købstad Skjern. Han fortæller, at han har været indkaldt til et af civilforsvaret arrangeret instruktionskursus. På dette kursus gjorde han den 24. april lederen opmærksom på, at næste mødeaften ville være den 1. maj, og at han derfor ikke kunne give møde, hvortil lederen svarede, at det kunne der ikke tages hensyn til. Den pågældende udeblev fra kursusaften den 1. maj. Men så modtog han den 7. maj fra civilforsvaret i den pågældende by en skrivelse, underskrevet af J. Agerbo. I dette brev henvises der til civilforsvarslovens § 42, stk. 1, hvori det hedder, at såfremt en person, der er indkaldt til civilforsvarstjeneste, gør sig skyldig i udeblivelse, straffes han

med bøde eller fængsel i indtil 2 år, og det meddeles, at udeblivelse i gentagelsestilfælde vil blive behandlet som politisag efter lovens bestemmelser.

Da jeg mener, at denne sag ikke blot drejer sig om dette enkelte tilfælde, men er af principiel karakter, har jeg stillet mit spørgsmål til den højtærede indenrigsminister og håber at få et tilfredsstillende svar.

Indenrigsministeren (Lars P. Jensen): Når en mand, der er indkaldt til tjeneste i civilforsvaret, uden gyldig grund og uden, som han skal, at have søgt om tilladelse til frihed udebliver fra tjenesten, enten det så er den 1. maj eller store bededag eller enhver anden dag, så er manden hjemfalden til straf efter lovens § 42, og i den meddelelse, som den unge mand her har fået, og som det ærede medlem omtalte og citerede, står der, at i gentagelsestilfælde vil denne paragraf blive bragt i anvendelse. Jeg vil gerne herfra sige — selv om det ikke tilfredsstillende det ærede medlem — at jeg godkender denne fremgangsmåde.

O. Mathiasen: Det kan jo godt være, at denne sag ikke vil blive betragtet som en sag af særlig stor vigtighed. Men når ministeren så stærkt fremhæver, at denne afgørelse er helt rigtig, så synes jeg alligevel, der er et lille men ved det. Det må efter min mening være sådan i Danmark, hvor vi har en socialdemokratisk-radikal regering — især socialdemokratisk — og hvor vi alle er demokrater, at når en arbejder ønsker at være fritaget for tjeneste af en eller anden art 1. maj, den internationale arbejderfestdag, så bør han fritages. Jeg mener ikke, det er en stor sag, men jeg synes alligevel, at i dette tilfælde kunne lederen af dette civilforsvarskursus godt have meddelt vedkommende, at han var fritaget for tjeneste, sådan som han, efter hvad der er oplyst, havde bedt om at blive det.

Indenrigsministeren (Lars P. Jensen): Efter de oplysninger, jeg er i besiddelse af, har den mand, det ærede medlem omtaler, ikke bedt om fritagelse. Jeg er overbevist om, at hvis han havde bedt om det, havde han fået fritagelse.

Hermed sluttede spørgsmålet.